

Dosarul nr. 2ra-1027/20

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) Sv. Ghercavii
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă

ÎNCHEIERE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Șimeanscaia Marina, reprezentată de avocatul Vlas Elena,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ispolatova Svetlana împotriva Marinei Șimeanscaia, intervenient accesoriu Arseniceva Evghenia cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea și posesiunea imobilului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Șimeanscaia Marina împotriva Svetlanei Ispolatova, intervenienți accesorii Arseniceva Evghenia și Instituția Publică "Agenția Servicii Publice" cu privire la efectuarea corectărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2020, prin care s-au admis apelurile declarate de Ispolatova Svetlana și Instituția Publică "Agenția Servicii Publice", s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Bălți din 23 martie 2020, prin care s-a casat integral încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019, prin care s-a respins cererea Svetlanei Ispolatova privind aplicarea excepției de tardivitate a cererii reconvenționale depusă de Șimeanscaia Marina,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2014, Ispolatova Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Marinei Șimeanscaia și Parnovel Stanislav cu privire la evacuare din imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii, Ispolatova Svetlana a menționat că la 26 septembrie 2013, Pnevscăia Vera (mama) i-a donat $\frac{1}{2}$ cotă-parte din construcțiile (casă de locuit individuală cu încăperi accesorii) și $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul aferent construcțiilor, amplasate în XXXXX.

Contractul de donație a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Bălți la data de 27 septembrie 2013.

Reclamanta a invocat că în imobilul în cauză locuia Ștunder Litvina (mătușa), care a decedat la finele anului 2013, iar fiica acesteia, Șimeanscaia Marina, în lipsa unui drept legal, s-a instalat în imobilul respectiv, declarându-se moștenitor al mamei sale.

De asemenea, a aflat despre faptul că în imobilul în litigiu locuiește Parnovel Stanislav, în calitate de găzdaș, iar acest drept i l-a acordat Șimeanscaia Marina.

La 13 februarie 2013, în adresa Marinei Șimeascaia a fost expediată pretenția, prin care i s-a solicitat înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului, însă nu a fost întreprinsă nici o acțiune în acest sens.

Astfel reclamanta a specificat că nu poate exercita dreptul de proprietate asupra bunului imobil.

Totodată, reclamanta a reiterat că potrivit certificatului eliberat de Oficiul Cadastral Teritorial Bălți din 30 septembrie 2013, se atestă dreptul de proprietate al Litvinei Ștunder în privința $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul amplasat în XXXXX, însă nu i-a aparținut careva cotă-parte din construcțiile amplasate pe acest teren.

Ispolatova Svetlana a solicitat revendicarea dreptului de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din imobilul situat în XXXXX, prin evacuarea pârâților din imobilul respectiv, împreună cu lucrurile ce le aparțin, fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 03 februarie 2015, acțiunea depusă de Ispolatova Svetlana a fost admisă.

S-a revendicat Svetlanei Ispolatova $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,077 ha cu nr. cadastral XXXXX și $\frac{1}{2}$ cotă-parte din construcțiile cu nr. cadastral XXXXX, XXXXX și XXXXX din imobilul situat în XXXXX, ce se află în posesia nelegitimă a Marinei Șimeanscaia și Parnovel Stanislav, cu evacuarea acestora și a bunurilor ce le aparțin din acest imobil.

S-a încasat de la Șimeanscaia Marina în beneficiu Svetlanei Ispolatova suma de 5 100 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d. 60-62 Vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 mai 2015, s-a admis apelul declarat de Șimeanscaia Marina, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 03 februarie 2015, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (f.d. 96-98 Vol. I).

La 04 septembrie 2015, Șimeanscaia Marina a depus cerere reconvențională împotriva Svetlanei Ispolatova, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Bălți și notarul Caraiman Aurica (f.d. 105 Vol. I).

La 10 ianuarie 2018, Ispolatova Svetlana a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva Marinei Șimeanscaia, intervenient accesoriu Arseniceva Evghenia cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea și posesiunea imobilului (f.d. 195-199 Vol. I).

În motivarea cererii de concretizare, Ispolatova Svetlana a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 12 octombrie 2004, s-a dispus atribuirea Raisei Arseniceva și Verei Pnevscăia câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din $\frac{1}{2}$ din casa de locuit amplasată în XXXXX, iar Olgăi Pnevscăia și Ștunder Litvina $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din imobil.

Astfel acest imobil nu a fost partajat în natură, ci numai s-a recunoscut părților dreptul la o cotă-parte din averea succesorală.

Totodată, prin hotărârea menționată, s-a dispus încasarea de la Arseniceva Raisa în beneficiul Olgăi Pnevscăia cota-parte în sumă bănească din averea succesorală a defunctei Pnevscăia Eugenia în sumă de 4 216 lei și în beneficiul Litvinei Ștunder suma de 4 216 lei.

S-a încasat de la Pnevscăia Vera în beneficiul Olgăi Pnevscăia cota-parte în sumă bănească din averea succesorală în sumă de 4 216 lei și în beneficiu Litvinei Ștunder suma de 4 216 lei.

Prin urmare, Pnevscăia Vera (mama) a răscumpărat cota-ideală determinată de instanța de judecată Litvinei Ștunder și Olgăi Pnevscăia, iar prin actul executorului judecătoresc din 14 iunie 2005, se confirmă faptul că hotărârea judecătorească a fost executată integral.

Ulterior, Vera Pnevscăia (mama) a înregistrat dreptul de proprietate asupra terenului și construcțiilor, astfel fiind proprietarul acestui imobil până la întocmirea contractului de donație.

Însă prin certificatul Oficiului Cadastral Teritorial Bălți din 30 septembrie 2013, se atestă dreptul de proprietate a Litvinei Ștunder referitor la $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul amplasat în XXXXX în temeiul hotărârii suplimentare a Judecătoriei Bălți din 10 februarie 2005.

Ispolatova Svetlana a solicitat obligarea Marinei Șimeanscaia să nu creeze obstacole în folosirea și posesia bunurilor imobile – $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,077 ha cu nr. cadastral XXXXX și $\frac{1}{2}$ cotă-parte din construcțiile cu nr. cadastral XXXXX, XXXXX și XXXXX din imobilul situat în XXXXX, cu evacuarea bunurilor ce se află în acest imobil, încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 februarie 2018, Șimeanscaia Marina a depus cerere reconvențională de concretizare a pretențiilor împotriva Svetlanei Ispolatova, intervenienți accesorii Arseniceva Evghenia și Instituția Publică "Agenția Servicii Publice" cu privire la efectuarea corectărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea prejudiciului moral (f.d. 224-226 Vol. I).

În motivarea cererii, Șimeanscaia Marina a menționat că la 01 decembrie 2009 a decedat Pnevscăia Olga, iar la 27 octombrie 2013 a decedat Ștunder Litvina, după decesul cărora a rămas patrimoniul succesoral compus din $\frac{1}{2}$ cotă-parte din casa și $\frac{1}{2}$ cotă-parte din terenul aferent casei, situată pe XXXXX și având calitatea de moștenitor al averii acestora, a acceptat succesiunea.

La perfectarea actelor succesiunii, prin răspunsul Oficiului Cadastral Teritorial Bălți a fost informată despre faptul că informația deținută în Registrul bunurilor imobile nu corespunde realității și temeiurilor hotărârii Judecătoriei Bălți din 12 octombrie 2004.

Astfel bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX au fost înscrise cu cota-parte de $\frac{1}{2}$ pe numele proprietarului Arseniceva Raisa, însă în temeiul hotărârii Judecătoriei Bălți din 12 octombrie 2004 urma să fie înscris cu $\frac{1}{4}$ cotă-parte.

La fel, bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX pe numele proprietarului Pnevscăia Vera au fost înscrise în Registrul bunurilor imobile

cu ½ cotă-parte, dar în temeiul hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 urmau să fie înscrise cu ¼ cotă-parte.

Bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX pe numele proprietarului Arseniceva Evghenia sunt înscrise cu ½ cotă-parte, dar în temeiul hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 urmau să fie înscrise cu ¼ cotă-parte.

Bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX pe numele Svetlanei Ispolatova au fost înscrise în Registrul bunurilor imobile cu ½ cotă-parte, dar în temeiul hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 urmau să fie înscrise cu ¼ cotă-parte.

Totodată, Șimeanscaia Marina a invocat că Arseniceva Evghenia a dobândit dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din casă și ¼ cotă-parte din terenul în litigiu în temeiul contractului de înstrăinare a casei de locuit cu condiția întreținerii pe viață din 01 noiembrie 2011, iar Ispolatova Svetlana a dobândit dreptul de proprietate asupra ½ cotă-parte din casă și ¼ cotă-parte din terenul în litigiu în temeiul contractului de donație din 26 septembrie 2013.

Șimeanscaia Marina a solicitat efectuarea corectărilor în Registrul bunurilor imobile prin corectarea erorilor în temeiul hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 și încasarea sumei de 120 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019, s-a respins cererea Svetlanei Ispolatova privind aplicarea excepției de tardivitate a cererii reconvenționale depusă de Șimeanscaia Marina.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ispolatova Svetlana.

S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de Șimeanscaia Marina.

S-a dispus efectuarea corectărilor în Registrul bunurilor imobile conform hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004.

În rest, cererea reconvențională s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2020, s-au admis apelurile declarate de Ispolatova Svetlana și Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice”, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ispolatova Svetlana.

S-a obligat Șimeanscaia Marina să nu creeze obstacole Svetlanei Ispolatova în folosirea și posesia a ½ cotă-parte din construcțiile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, amplasate în XXXXX, cu evacuarea ei și a tuturor bunurilor ce-i aparțin din construcțiile menționate.

În partea ce ține de obligarea Marinei Șimeanscaia să nu creeze obstacole în folosirea a ¼ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX și încasarea prejudiciului moral, acțiunea depusă de Ispolatova Svetlana s-a respins.

S-a respins cererea reconvențională depusă de Șimeanscaia Marina.

S-a încasat de la Șimeanscaia Marina în beneficiul Svetlanei Ispolatova suma de 5 330 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Bălți din 23 martie 2020, s-a casat integral încheierea Judecătorei Bălți, sediul Central din 22 ianuarie 2019, prin care

s-a respins cererea Svetlanei Ispolatova privind aplicarea excepției de tardivitate a cererii reconvenționale depusă de Șimeanscaia Marina.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit certificatului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil amplasat în XXXXX, este format din: terenul pentru construcție cu nr. cadastral XXXXX, casa de locuit individuală cu nr. cadastral XXXXX și construcții accesorii cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX.

La data de 25 mai 2005, Pnevscăia Olga și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX, în baza hotărârii suplimentare a Judecătoriai Bălți din 10 februarie 2005; Ștunder Litvina și-a înregistrat la data de 25 noiembrie 2009 dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX în baza hotărârii suplimentare a Judecătoriai Bălți din 10 februarie 2005; Arseniceva Raisa și-a înregistrat la data de 15 martie 2005 dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX în baza hotărârii suplimentare a Judecătoriai Bălți din 10 februarie 2005; Pnevscăia Vera și-a înregistrat la data de 28 februarie 2006 dreptul de proprietate asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral 0300104.276, în temeiul hotărârii Judecătoriai Bălți din 10 februarie 2005.

La fel, instanța de apel a stabilit că materialele cauzei denotă faptul că dreptul de proprietate asupra construcțiilor amplasate în XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, în baza hotărârii Judecătoriai Bălți din 12 octombrie 2004, a fost înregistrat în felul următor: după Arseniceva Raisa – s-a înregistrat la data de 15 martie 2005 în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte; după Pnevscăia Vera – la 28 februarie 2006 în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte.

Ulterior acestor înscrieri, la data de 04 noiembrie 2011 a fost înregistrat după Arseniceva Evghenia dreptul de proprietate în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte pentru construcțiile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, în baza contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață și în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte pentru terenul aferent construcțiilor cu nr. cadastral XXXXX în baza aceluiași contract.

De asemenea, instanța de apel a constatat că Ispolatova Svetlana și-a înregistrat la data de 27 septembrie 2013, în baza contractului de donație dreptul său de proprietate asupra $\frac{1}{2}$ cotă-parte pentru construcțiile cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, precum și asupra $\frac{1}{4}$ cotă-parte din terenul cu nr. cadastral XXXXX.

Astfel instanța de apel a concluzionat că dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXXX aparține în proporție de a câte $\frac{1}{4}$ cotă-parte pentru Pnevscăia Olga, Ștunder Litvina, Arseniceva Evghenia și Ispolatova Svetlana, iar dreptul de proprietate asupra bunurilor cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX (construcții) aparține în proporție de a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte pentru Arseniceva Evghenia și Ispolatova Svetlana.

La fel, instanța de apel a reținut că termenul de prescripție de 3 ani stabilit la art. 503 alin. (3) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) nu este aplicabil speței, dat fiind excepția din fraza a doua a alin. (3), potrivit căreia nu se va cere această prescripție, dacă dreptul la acțiune s-a prescris mai înainte.

Or, la speță, instanța de apel a stabilit că termenul de prescripție pentru acțiunea în rectificare a înscrierilor cadastrale conform hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004, începe să curgă de la data înregistrării dreptului de proprietate de către titularul dreptului de proprietate pretins a fi înscris greșit, la caz - Pnevscia Vera, care și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra construcțiilor amplasate în XXXXX - la data de 28 februarie 2006 și nu începând cu 27 septembrie 2013.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că odată ce înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile amplasate în XXXXX, cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, în baza hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004, care a avut loc, după Arseniceva Raisa – la 15 martie 2005 și după Pnevscia Vera – la 28 februarie 2006, s-a pretins a fi greșită în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă parte, urma a adresa o acțiune în rectificare în decursul a 3 ani, pornind de la data acestei înregistrări; în acest sens, prezumându-se caracterul public al Registrului bunurilor imobile, respectiv, dreptul la acțiunea în rectificare s-a născut din data când Ștunder Litvina și Pnevscia Olga trebuiau să cunoască despre încălcarea dreptului său de către Arseniceva Raisa și/sau de către Pnevscia Vera.

Instanța de apel a remarcat și faptul că însăși soluționarea de către instanța de fond a cererii de ridicare a excepției de tardivitate la etapa finalizării examinării cauzei în fond, este contrară prevederilor art. 186¹ din Codul de procedură civilă, care prevede soluționarea cererii de ridicare a excepției de tardivitate, exclusiv, la etapa pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare, fază care la speță a fost depășită.

Astfel înaintarea unei asemenea cereri cu depășirea fazei judiciare la care urma a fi înaintată și respectiv, soluționată, urma a fi lăsată spre judecare odată cu fondul cauzei, instanța de fond urmînd a se expune asupra acesteia împreună cu hotărârea de fond.

În asemenea împrejurări, instanța de apel a concluzionat referitor la casarea încheierii Judecătorei Bălți sediul Central, din 22 ianuarie 2019, prin care s-a soluționat cererea de ridicare a excepției de tardivitate, cu expunerea asupra tardivității acțiunii reconvenționale (a acțiunii în rectificare) odată cu expunerea asupra fondului cauzei.

Prin urmare, instanța de apel constatînd că acțiunea reconvențională formulată de Șimeanscaia Marina este una prescrisă, a reținut ca fiind întemeiate cerințele Svetlanei Ispolatova cu privire la înlăturarea obstacolor în exercitarea dreptului său de proprietate admise de Șimeanscaia Marina, or, reieșind din extrasul din Registrul bunurilor imobile la situația din 23 noiembrie 2019, Ispolatova Svetlana este proprietar a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunurile imobile (construcții) cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, situate în XXXXX, respectiv aceasta se bucură de toate prerogativele acestui drept - posesia, folosința și dispoziția în mărimea cotei-părți deținute.

La 20 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Șimeanscaia Marina, reprezentată de avocatul Vlas Elena, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2020 și a deciziei suplimentare din 23 martie 2020, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Șimeanscaia Marina, în motivarea recursului a invocat că instanța de

apel a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei.

Astfel a menționat că în Registrul bunurilor imobile sunt înscrise cu drept de proprietate alte cote-părți decât cele reflectate în dispozitivul hotărârii Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 și decizia suplimentară din 10 octombrie 2005.

La fel, a specificat că instanța de apel eronat a invocat expirarea termenului de prescripție la înaintarea cererii reconvenționale cu privire la efectuarea corectărilor în Registrul bunurilor imobile, deoarece termenul de corectare a erorilor este imprescriptibil.

Or, având în vedere faptul că hotărârea Judecătorei Bălți din 12 octombrie 2004 are puterea lucrului judecat, erorile admise urmează a fi corectate.

Mai mult ca atât, reprezentantul Instituției Publice "Agenția Servicii Publice" a recunoscut în instanța de judecată faptul că a fost comisă o eroare.

De asemenea, a relatat că procesul-verbal contravențional întocmit în privința sa și care este anexat la materialele cauzei, nu denotă faptul că creează obstacole intimitei în posesia și folosința bunului imobil.

Totodată, a invocat că instanța de apel nejustificat a dispus încasarea sumei de 5 330 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 15 iunie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de IP "Agenția Servicii Publice" la 19 iunie 2020, iar de Ispolatova Svetlana la 24 iunie 2020 (f.d. 14-15 Vol. III).

La data de 29 iunie 2020, IP "Agenția Servicii Publice" a depus referință la recursul declarat de Șimenascaia Marina, în care a invocat prevederile art. 439 alin. (2) Cod civil, conform cărora, rectificarea în registru se poate face pe cale amiabilă, prin declarația în forma cerută de lege a titularului dreptului ce urmează a fi radiat sau modificat, fie în cazul în care declarația nu s-a dat, prin hotărâre judecătorească.

La 06 iulie 2020, Arseniceva Evghenia a depus cerere, prin care a solicitat să-i fie expediată cererea de recurs și acordarea unui termen pentru depunerea referinței.

La caz, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că la data de 15 iunie 2010, în adresa intimaților, inclusiv și în adresa Evgheniei Arseniceva a fost expediată cererea de recurs declarată de Șimeanscaia Marina (f.d. 11 Vol. III).

Prin urmare, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că lipsesc temeiuri de amânare a examinării admisibilității recursului declarat de Șimenascaia Marina.

La 07 iulie 2020, Ispolatova Svetlana, prin intermediul avocatului Kornacker Gabriela a depus referință la recursul declarat de Șimenascaia Marina, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 23 ianuarie 2020 și decizia suplimentară la data de 23 martie 2020, însă date referitor la recepționarea de către recurentă a deciziei motivate și a deciziei suplimentare, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 20 mai 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai

stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Șimeanscaia Marina, reprezentată de avocatul Vlas Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Șimeanscaia Marina, reprezentată de avocatul Vlas Elena.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru